

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:1355

av Kristina Yngwe (C)

Stärkt rättssäkerhet i djurskyddsärenden

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att stärka insatserna för kalibrering av kunskaper, kompetenshöjning och utbildning i kundservice och bemötande.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att stärka rättssäkerheten vid myndigheters och domstolars behandling av djurskyddsärenden.

Motivering

Det är ingen tvekan om att Sverige ska ha ett djurskydd av världsklass. Men ett starkt djurskydd kräver även en stark rättssäkerhet. Regeringen har i sin regeringsförklaring deklarerat att de vill förstärka djurskyddstillsynen, vilket är positivt. Men det är då oerhört viktigt att säkerställa att de nuvarande problemen med bristande rättssäkerhet i form av exempelvis olika bedömningar beroende på inspektör åtgärdas.

Oskyldighetspresumtionen ska gälla för alla och det ska finnas en verklig möjlighet till rättslig prövning, även i sakfrågan.

Många djurskyddsinspektörer gör ett bra jobb och har god kommunikation med djurägaren. Precis så som det ska fungera. Många av de problem som uppmärksammas vid inspektioner eller som har kommit in som anmälan kan rättas till på ett enkelt sätt om det finns en förtroendefull kommunikation mellan inspektören och djurägaren.

Tyvärr fungerar det inte alltid så och det finns en rad fall där man har blivit osams och inspektörens opartiskhet blir ifrågasatt. Detta skapar en otrygghet och gör att företagare inte vågar utveckla och investera i sina företag. Regeringen skriver i sin

budgetproposition att ”det ska vara enkelt att starta, driva och äga företag i Sverige. Växtkraften i entreprenörskap och småföretagande på landsbygden är avgörande för hela Sverige”. Att småföretagare inte vågar utveckla sina företag på grund av en otrygghet vad gäller rättssäkerheten går inte ihop med visionen om ett blomstrande företagande på landsbygden. Det finns ett antal punkter som behöver ses över och förändras för bättre rättssäkerhet.

Kunskapsnivå, attityd och bemötande från tillsynsmyndigheten är en del av problemet. Som tidigare nämnts finns det många inspektörer som gör ett utmärkt jobb. Men det finns också stora skillnader inom landet när det gäller kunskapsnivå och bemötande. Insatser med kalibreringskurser riktade mot bland annat besättningsveterinärer och kontrollpersonal på länsstyrelsen har gjorts för att säkerställa likvärdig bedömning i hela landet, och det är viktigt att medel satsas på dessa fortbildningar. Det finns också goda exempel i landet där länsstyrelsen arbetar med anonyma enkäter och kundundersökningar för att se hur nöjda kunderna är med bland annat kontrollanternas bemötande. Sådana initiativ borde spridas till fler delar av landet. Det finns idag även en otydlighet kring tillsynsmyndighetens ansvar när det gäller balansen mellan rådgivning och tillsyn. För att tydliggöra för lantbrukaren vilket stöd och vilken hjälp de kan vänta sig bör denna gränsdragning, i samråd med branschen, tydliggöras.

En annan del av problemet är att det idag är tillsynsmyndigheten som beslutar om djurförbud. Beslutet kan sedan överklagas till förvaltningsdomstolen. Dock kan man fråga sig om inte en så allvarlig påföljd som djurförbud borde beslutas av domstol efter noggrann prövning. Djurförbud är i praktiken jämförbart med näringsförbud, men medan näringsförbud är en fråga för tingsrätten är det alltså tillsynsmyndigheten som utfärdar djurförbud. Det vore rimligt att även djurförbud hanteras i tingsrätten och att djurförbuden då dessutom tidsbestäms med omprövning när tiden löpt ut. Idag utfärdas djurförbud nästan uteslutande på obestämd tid.

När det gäller förvaltningsrätternas hantering av djurskyddsärenden så finns det även där en brist som behöver åtgärdas. Djurskyddsärenden är inte enbart en fråga om juridik och därför behövs det inte enbart juridisk kompetens utan även expertkunskap. En relevant jämförelse kan göras med mark- och miljödomstolarna som handlägger mål som exempelvis gäller miljö- och vattenfrågor, fastighetsbildning och plan- och byggärenden. Dessa ärenden är också komplicerade på ett sätt som ligger utanför den normala juridiska kompetensen och därför anlitas tekniska råd och särskilda ledamöter. Samma kunskapsbehov behövs inom djurskyddsärenden och därför bör

förvaltningsdomstolen kunna kompletteras med tekniska råd och särskilda ledamöter med sakkunskap.

Kristina Yngwe (C)